

Innst. 346 L

(2014–2015)

Innstilling til Stortinget fra energi- og miljøkomiteen

Prop. 97 L (2014–2015)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i lov om elsertifikater (første kontrollstasjon)

Til Stortinget

Sammendrag

Olje- og energidepartementet foreslår i proposisjonen endring av lov 24. juni 2011 om elsertifikater (elsertifikatloven), som inneholder tre hovedelementer:

- å utvide overgangsordningen.
- en justering av elsertifikatkvotene i tråd med Norges forpliktelser etter avtalen mellom Norge og Sverige om et felles marked for elsertifikater.
- en forlengelse av sluttdatoen for når anlegg kvalifiserer for rett til elsertifikater.

Departementet viser til at Norge og Sverige siden 1. januar 2012 har hatt et felles marked for elsertifikater, som er nedfelt i «Avtale mellom Kongeriket Norges regjering og Kongeriket Sveriges regjering om et felles marked for elsertifikater av 29. juni 2011», jf. Prop. 5 S (2011–2012). Avtalens artikkel 8 fastsetter at den første kontrollstasjonen for det felles elsertifikatmarkedet skal finne sted innen utgangen av 2015. En kontrollstasjon innebærer gjennomføring av felles utredninger og drøftelser mellom landene om blant annet behov for endringer eller justeringer i regelverket om elsertifikater. Beslutninger som berører vesentlige rammebetingelser for elsertifikatmarkedet skal fortrinnsvis gjøres ved kontrollstasjoner. Arbeidet med kontrollstasjonen tar sikte på at lovendringer trer i kraft 1. januar 2016, og propo-

sisjonen her inneholder forslag til den delen av oppfølgingen av kontrollstasjonen som krever lovendring. Det legges opp til at neste kontrollstasjon gjennomføres slik at eventuelle lovendringer kan tre i kraft 1. januar 2018.

Både avtalen med Sverige og elsertifikatloven trådte i kraft 1. januar 2012. Enkelte kraftverk som var bygget ut før denne tid i Norge fikk på bestemte vilkår også rett til å delta i elsertifikatmarkedet. Villkårene for disse kraftverkene deltakelse i elsertifikatmarkedet, omtalt som overgangsordningen, følger av loven § 8.

Departementet foreslår i proposisjonen endring i elsertifikatloven § 8 om at vannkraftanlegg med installert effekt under 10 MW og byggestart etter 1. januar 2004 skal ha rett til elsertifikater, og som utgjør en utvidelse av overgangsordningen.

Videre foreslås det i proposisjonen å utvide fristen med tolv måneder, fra 31. desember 2020 til 31. desember 2021. Det foreslås også endringer i de årlige elsertifikatkvotene – med bakgrunn i at Norge er forpliktet til å finansiere 13,2 TWh av det felles målet med Sverige. I tillegg foreslås det at raffineriene ikke lenger pålegges å kjøpe elsertifikater.

Status for elsertifikatmarkedet

I henhold til avtalen mellom Norge og Sverige av 29. juni 2011 er samlet mål for ny fornybar elproduksjon i det felles norsk-svenske elsertifikatmarkedet 26,4 TWh i 2020. Fornybar elproduksjon som er idriftsatt etter 1. januar 2012 og godkjent for rett til elsertifikater inngår i det felles målet. Per 1. januar 2015 er det godkjent anlegg med en normalårsproduksjon tilsvarende 10,3 TWh som inngår i det felles målet. Av dette er anlegg med en normalårsproduksjon på 1,7 TWh bygget i Norge og anlegg med en normalårsproduksjon på 8,6 TWh bygget i Sverige.

Produksjonen i Norge består i hovedsak av vannkraft (1,4 TWh) og litt vindkraft (0,3 TWh), mens i Sverige består produksjonen i hovedsak av vindkraft (6,6 TWh), noe biokraft (1,5 TWh) og litt vann- (0,5 TWh) og solkraft (0,02 TWh).

I tillegg tildeles elsertifikater til kraftverk idriftsatt før 1. januar 2012 som omfattes av de såkalte overgangsordningene i Norge og Sverige.

Prisen på elsertifikater i det norske elsertifikatregisteret (NECS) har fra januar 2012 til januar 2015 stort sett variert mellom NOK 15 øre/kWh og NOK 19 øre/kWh. Det er imidlertid registrert handler opp mot NOK 28 øre/kWh.

Godkjenning av produksjonsanlegg

Av lov om elsertifikater § 8 følger det at produksjonsanlegg må godkjennes for at innehaveren skal få rett til elsertifikater. Anlegg med byggestart etter 7. september 2009, samt vannkraftanlegg med installert effekt inntil 1 MW som hadde byggestart etter 1. januar 2004, kvalifiserer for rett til elsertifikater. Videre omfattes investeringer i eksisterende anlegg som varig øker sin energiproduksjon med byggestart etter 7. september 2009. Det felles produksjonsmålet med Sverige omfatter kun anlegg som er idriftsatt etter 1. januar 2012. Rett til elsertifikater for anlegg som ble idriftsatt før 1. januar 2012 omtales ofte som overgangsordningen.

Departementet foreslår at vannkraftverk med installert effekt under 10 MW med byggestart etter 1. januar 2004 skal ha rett til elsertifikater, og det vises til at svært mange høringsinstanser gir sin tilslutning til å utvide denne overgangsordningen

Dagens overgangsordning omfatter en produksjon på totalt om lag 9 TWh over hele tildelingsperioden. Utvidelsen innebærer at overgangsordningen økes til om lag 31 TWh over hele tildelingsperioden. Produksjonen under overgangsordningen kommer i tillegg til finansieringsforpliktelsen på 198 TWh, som følger av avtalen mellom Norge og Sverige. Utvidelsen av overgangsordningen forutsetter en økning i elsertifikatkvotene, og innebærer at norske elsertifikatpliktige forbrukere må kjøpe flere elsertifikater. Dette omfatter i hovedsak husholdninger og annen næring enn kraftintensiv industri.

Utvidelsen av overgangsordningen er begrenset til vannkraftverk med installert effekt under 10 MW med byggestart etter 1. januar 2004. En eventuell nedjustering av installert effekt i vannkraftverk fra over 10 MW til under 10 MW gir ikke rett til elsertifikater, med mindre det følger av myndighetspålegg.

Produksjonsanlegg som bygges til erstatning for eksisterende anlegg regnes som hovedregel ikke som nye produksjonsanlegg ved behandling av søknad om elsertifikater. I enkelte tilfeller vil det imidlertid kunne bli bygget helt nye anlegg til erstatning for

gamle, eller det blir gjort omfattende reparasjoner og oppgraderinger i nedlagte anlegg for å legge til rette for ny kraftproduksjon. Slike anlegg vil i særlige tilfeller kunne bli vurdert som nye anlegg, og kan bli godkjent for rett til elsertifikater for hele produksjonen.

Anlegg som idriftsettes etter 1. januar 2012 tildeles elsertifikater i 15 år. Ved fastsettelse av tildelingsperioden for anlegg som inngår i overgangsordningen, skal tiden mellom idriftsettelse og lovens ikrafttredelse (1. januar 2012) trekkes fra 15-årsperioden. Dette er i henhold til regelverket for godkjente anlegg under gjeldende overgangsordning.

Utvidelsen av overgangsordningen innebærer at ytterligere ca. 240 anlegg faller inn under overgangsordningen utover de som er godkjent i dag. Anleggene har en anslått normalårsproduksjon på om lag 2 TWh per år. Elsertifikatberettiget elproduksjon fra disse anleggene er vurdert til totalt å tilsvare i underkant av 22 TWh over hele tildelingsperioden. Anslagene omfatter også anlegg som kan falle inn under gjeldende overgangsordning, men som til nå ikke har søkt NVE om rett til elsertifikater. Utvidelsen av overgangsordningen innebærer dermed at elproduksjonen fra anlegg i overgangsordningen utvides fra totalt om lag 9 TWh til om lag 31 TWh. Produksjonen under overgangsordningen kommer i tillegg til finansieringsforpliktelsen på 198 TWh, som følger av avtalen mellom Norge og Sverige.

Det foreslås å innføre en frist for søknad om godkjenning for rett til elsertifikater for anlegg som inngår i overgangsordningen. Det tas sikte på å sette fristen til 1. april 2016.

Lov om elsertifikater § 8 fjerde ledd setter en sluttdato for når anlegg kvalifiserer for rett til elsertifikater. Produksjonsanlegg som settes i drift etter 31. desember 2020, kvalifiserer ikke for rett til elsertifikater. Målet med det felles elsertifikatmarkedet skal være å gi 26,4 TWh ny elproduksjon basert på fornybare energikilder i Norge og Sverige i 2020.

Utbygging av nye anlegg stimuleres av at det er etterspørsel etter elsertifikater, som er fastsatt i form av elsertifikatkvoter for hvert enkelt år i perioden 2012 til 2035, og som utgjør kvotekurven.

Departementet foreslår at fristen for når nye anlegg må være idriftsatt for å kvalifisere for rett til elsertifikater forlenges med ett år, til 31. desember 2021. Flertallet av høringsuttalelsene støtter denne forlengelsen. Det skal kun tildeles elsertifikater til og med utgangen av 2035. Anlegg som idriftsettes etter 2020 vil ikke få elsertifikater i fulle 15 år, men en avkortet tildelingsperiode frem til 2035. Selv om sluttdatoen for når anlegg kvalifiserer for elsertifikater forlenges, vil produksjonsmålet i 2020 og etterspørselen etter elsertifikater stå fast.

Beregningsrelevant forbruk, elsertifikatpliktens omfang

Departementet viser til anmodningsvedtak nr. 571 av 11. juni 2012, der «Stortinget ber regjeringen evaluere det beregningsrelevante forbruket for elsertifikatordningen». Stortinget ble i brev fra Miljøverndepartementet av 22. august 2012 informert om at vedtaket vil bli fulgt opp i forbindelse med den første kontrollstasjonen for elsertifikatordningen.

Beregningsrelevant mengde elektrisk energi (beregningrelevant forbruk) er den delen av el-leveransen eller forbruket som de elsertifikatpliktige må inneha elsertifikater for.

Departementet har evaluert det beregningsrelevante forbruket, og mener det er en administrativt effektiv løsning at det beregningsrelevante forbruket følger elavgiftsregelverket. Departementet har lagt anbefalingen fra NVE for framskrivning av beregningsrelevant forbruk til grunn i forslag om endring av de årlige elsertifikatkvoter i lov om elsertifikater § 17.

Departementet mener at kraftforbruk i raffinierene ikke skal anses som beregningsrelevant forbruk. Raffinierene anses for å være kraftintensiv industriell virksomhet, og departementet anser at det er hjemmel til å kunne unnta kraftforbruket fra elsertifikatplikt etter loven § 18. Unntak gis ved endring av elsertifikatforskriften § 19.

Årlige elsertifikatkvoter

Lov om elsertifikater § 17 inneholder en tabell som viser elsertifikatkvoter fastsatt for hvert år fra 2012 til 2035. Elsertifikatkvotene angir hvor mange elsertifikater som må annulleres for hver megawattime elektrisk energi som er levert eller brukt av aktører med elsertifikatplikt.

Departementet foreslår justering av de årlige elsertifikatkvotene i lov om elsertifikater § 17. Bakgrunnen for justeringen er avvik i forventet og faktisk beregningsrelevant forbruk, utvidelsen av overgangsordningen og at kraftforbruk i raffinierene ikke skal omfattes av elsertifikatplikten.

Avgift for manglende annullering av elsertifikater

Det er i dag ikke hjemmel til å fastsette rente på avgift for manglende annullering av elsertifikater etter loven § 21. Departementet anser dette for å være uheldig, da det kan oppmuntre til å påklage slike vedtak for å få en rentefri betalingsutsettelse. Det foreslås i proposisjonen å endre loven, slik at kravet om avgift på manglende annullering av elsertifikater faller til betaling tre uker fra dato da vedtak om avgift ble sendt.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åsmund Aukrust, Anette Kristine Davidsen, Eva Kristin Hansen, Per Rune Henriksen og Terje Aasland, fra Høyre, Nikolai Astrup, Tina Bru, Odd Henriksen og Eirik Milde, fra Fremskrittspartiet, Jan-Henrik Fredriksen og Oskar J. Grimstad, fra Kristelig Folkeparti, Rigmor Andersen Eide, fra Senterpartiet, Marit Arnstad, fra Venstre, lederen Ola Elvestuen, fra Sosialistisk Venstreparti, Heikki Eidsvoll Holmås, og fra Miljøpartiet De Grønne, Rasmus Hansson, registrerer at som konsekvens av avtalen om et felles marked for elsertifikater med Sverige, skal den første kontrollstasjonen for elsertifikatmarkedet finne sted før utgangen av 2015. På denne bakgrunn legger regjeringen fram to proposisjoner. Komiteen behandler disse samtidig, og legger frem innstilling for begge sakene samtidig. Svensk regelverk foreslås også endret som følge av kontrollstasjonen.

Komiteen viser til at avtalen innebærer et felles mål om å øke den fornybare elproduksjonen i Norge og Sverige med til sammen 26,4 TWh i 2020, og at det pr. 1. januar 2015 er godkjent anlegg som tilsvarer 10,3 TWh, av dette er 1,7 TWh bygget i Norge. Komiteen er urolig for at en liten andel av utbyggingen skjer i Norge.

Komiteen viser også til at anlegg som har vært bygget før 7. september 2009, og som er større enn 1 MW, ikke har kvalifisert for rett til elsertifikater. Lovforslaget innebærer en endring av lov om elsertifikater § 8, som vil gi vannkraftverk med installert effekt under 10 MW med byggestart etter 1. januar 2004 en slik rett. Dette vil gjelde om lag 240 anlegg, med en anslått normalårsproduksjon på om lag 2 TWh pr. år.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, støtter dette. Flertallet viser til at en slik utvidelse vil forutsette en økning i elsertifikatkvotene, og innebærer at norske elsertifikatpliktige forbrukere – husholdninger og annen næring enn kraftintensiv industri – må kjøpe flere elsertifikater. Verk som reduserer sin effekt fra over 10 MW til under 10 MW uten at det er som følge av myndighetspålegg, vil ikke få rett til elsertifikater.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne støtter ikke forslaget om å utvide overgangsordningen ved å gi vannkraft-

verk med installert effekt under 10 MW med byggestart etter 1. januar 2004 rett til elsertifikater. En slik utvidelse vil bidra til at samfunnet bruker betydelige summer på å subsidiere moden teknologi og fornybar energiproduksjon som allerede er i drift. Disse medlemmer vil peke på at selve formålet med elsertifikatorordningen er å sikre økt produksjon av fornybar energi.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne mener videre at disse midlene bør brukes til å stimulere til teknologiutvikling og bærekraftig næringsliv, som gjør at Norges fornybarsatsing også bidrar til utvikle de lavutslippsteknologiene verden vil etterspørre i tiårene som kommer.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at en av endringene som er foreslått, er å utvide overgangsordningen til å inkludere vannkraftverk med installert effekt under 10 MW. I høringsrunden kom det frem at grensen på 10 MW ikke oppfattes å være i tråd med daværende olje- og energiminister Einar Steensnæs' løfte fra desember 2003 om en slik ordning. Det er tre kraftverk som er nybygd i overgangsperioden med en samlet energimengde på 0,35 TWh som nå faller utenfor. Blant disse tre er også det eneste nybygde kraftverket i perioden som har magasin og som dermed sikrer forsyning gjennom vinteren.

Disse medlemmer ber regjeringen inkludere disse tre kraftverkene i utvidelsen av overgangsordningen.

Komiteens medlem fra Senterpartiet viser til at anlegg som har vært bygget før 7. september 2009, og som er større enn 1 MW, ikke har kvalifisert for rett til elsertifikater. Lovforslaget innebærer en endring av lov om elsertifikater § 8, som vil gi vannkraftverk med installert effekt under 10 MW med byggestart etter 1. januar 2004 en slik rett. Dette vil gjelde om lag 240 anlegg, med en anslått normalårsproduksjon på om lag 2 TWh pr. år. Tre anlegg får ikke ta del i ordningen, selv om de er bygget i denne perioden, fordi de har en kapasitet over 10 MW. Dette medlem mener at disse også skal inkluderes i ordningen.

Dette medlem viser også til at overgangsordningen ikke omfatter økt produksjon som følge av opprustning og utvidelse i eksisterende anlegg (OU-prosjekter). Dette dreier seg om et lite antall anlegg, og det vil medføre betydelig ressursbruk å fastsette andelen elsertifikatberettiget produksjon for OU-prosjekter gjennomført tilbake i tid. Dette medlem mener at disse skal innlemmes i overgangsordningen.

Dette medlem fremmer på dette grunnlag følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen inkludere verk over 10 MW bygget før 7. september 2009, samt anlegg med økt produksjon som følge av opprustning og utvidelse i eksisterende anlegg (OU-prosjekter) i overgangsordningen for elsertifikater.»

Komiteen er klar over at produksjonsanlegg som bygges til erstatning for eksisterende anlegg, som hovedregel ikke blir regnet som nye anlegg. I proposisjonen foreslår imidlertid regjeringen at det i enkelte tilfeller vil kunne åpnes for å vurdere disse som nye anlegg, og dermed gis rett til sertifikater for hele produksjonen.

Komiteen viser videre til at utvidelsen av overgangsordningen innebærer at etterspørselen etter elsertifikater fastsatt gjennom elsertifikatkvotene må justeres.

Komiteen vil framheve at regjeringen foreslår å forlenge fristen for når nye anlegg må være idriftsatt for å kvalifisere for rett til elsertifikater med ett år. Den nye fristen vil være 31. desember 2021. Bakgrunnen for forslaget er en bekymring for at gode prosjekter med planlagt oppstart i 2020 ikke blir realisert som følge av risiko for forsinkelser, og dermed diskvalifiseres de fra retten til elsertifikater.

Komiteen understreker at det fortsatt skal tildeles elsertifikater til utgangen av 2035. Anlegg som blir idriftsatt i 2021, vil dermed få en avkortet tildelingsperiode. Komiteen understreker også at produksjonsmålet i 2020 og etterspørselen etter elsertifikater fortsatt vil stå fast.

Komiteen viser til at beregningsrelevant mengde elektrisk energi (beregningsrelevant forbruk) er den delen av elleveransene eller forbruket som de elsertifikatpliktige må inneha elsertifikater for. Begrepet brukes for å fastsette elsertifikatkvoter og ved beregning av elsertifikatplikten omfang for den enkelte. Som oppfølging av anmodningsvedtak nr. 571 av 11. juni 2012, foreslår regjeringen at det beregningsrelevante forbruket følger elavgiftsregelverket, og at kraftforbruk i raffineriene dermed ikke skal anses som beregningsrelevant forbruk, og ikke omfattes av elsertifikatplikten.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, støtter dette.

Komiteen har merket seg at regjeringen foreslår en justering av de årlige elsertifikatkvotene i lov om elsertifikater § 17, og at bakgrunnen for denne justeringen er avvik i forventet og faktisk bereg-

ningsrelevant forbruk, utvidelsen av overgangsordningen og at kraftforbruk i raffineriene ikke skal anses som beregningsrelevant forbruk. Dette er usikre anslag.

Komiteens medlemmer fra Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til at departementet mener at kraftforbruk i raffineriene ikke skal anses som beregningsrelevant forbruk, siden raffineriene anses for å være kraftintensiv industriell virksomhet. Disse medlemmer mener det er uheldig at man endrer beregningsrelevant forbruk etter at sertifikatmarkedet er vedtatt og implementert, og mener regjeringen ikke synliggjør behovet for denne endringen nå.

Komiteen sier seg enig i at kravet om avgift på manglende annullering av elsertifikater forfaller til betaling tre uker fra dato da vedtak om avgift ble sendt.

Komiteen mener at regjeringen må bidra til at det blir gitt mer informasjon om status for prosjekter i Sverige, slik flere høringsinstanser etterspør.

Komiteen viser til at i henhold til avtalen mellom Norge og Sverige om et felles elsertifikatmarked skal kontrollstasjonene finne sted hvert fjerde år, og at neste kontrollstasjon dermed skulle finne sted i 2019. Komiteen slutter seg til at denne skal fremskyndes til 2017, slik at eventuelle lovendringer kan tre i kraft 1. januar 2018. Dette for at lovendringene skal kunne ha betydning for måloppnåelsen innen fristen i 2020.

Komiteen viser til endringsavtalen som foreslås i Prop. 98 S (2014–2015), og samtykker i inngåelse av avtale av 8. april 2015 mellom Norge og Sverige om et felles marked for elsertifikater.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne mener et nytt regime for fornybarutbygging må være basert på en grundig kartlegging av norske naturverdier. Denne kunnskapen må anvendes systematisk for å sikre at utbygginger ikke fører til store naturskader. Det må etableres klare miljøkriterier og hjemler for tidlig avslag for prosjekter med store miljøkonsekvenser. Dette vil også kunne redusere konfliktnivået og den lange ventetiden ved konsesjonsbehandlinger.

Disse medlemmer mener at et nytt regime for utbygging av fornybar energi må stimulere langt sterkere til teknologiutvikling og bærekraftig næringsliv. Den teknologinøytrale innretningen på dagens system har ført til at kun moden teknologi drar nytte av grønne sertifikater. Målrettede virkemidler for å teste, utvikle og introdusere nye teknolo-

gier i markedet må være et hovedformål med et nytt regime.

Disse medlemmer mener at et nytt regime for utbygging av fornybar energi bør rettes mot ny teknologi med potensial for ny næringsutvikling. Det er ikke opplagt at vannkraftverk og småkraftverk bør inngå i en slik ordning.

Disse medlemmer mener at en ordning for stimulering av økt fornybarproduksjon etter 2020 må kombineres med en klar plan for innenlandsk bruk og eksport av slik energi. Utviklingen av en ny plan bør inngå i planmessig utvikling av eksportmarkeder og europeisk samarbeid om fornybar energi og redusert bruk av fossil energi. Ny fornybar energi skal først og fremst være et virkemiddel for å redusere klimagassutslippene. Planen må suppleres med en kraftig satsing på energieffektivisering.

Disse medlemmer mener et nytt regime for fornybar energi i langt større grad må bidra til at det er de miljøvennlige prosjektene som realiseres og ikke prosjektene som gir lavest kostnader. Dette forutsetter at utbyggere sikres en høyere pris enn i dag.

Disse medlemmer mener regjeringen snart mulig bør legge til rette for at solcellestrøm, inkludert små anlegg, gis gode og ryddige betingelser for å delta i elsertifikatordningen. Dette krever blant annet endringer i gebyrstrukturen i dagens ordning.

Disse medlemmer mener at et nytt regime basert på prinsippene som er skissert her, vil kunne bidra til at fremtidens fornybarsatsing i Norge preges av et mangfold av nye teknologier, samt større vekt på solenergi, vindkraft til havs og langt strengere miljøkrav til vindkraft på land enn hva som er praksis i dag.

Disse medlemmer mener arbeidet med en omfattende revisjon av elsertifikatordningen må starte umiddelbart, slik at et nytt regime kan tre i kraft etter 2020. Regjeringen bør vurdere om justeringer kan gjennomføres allerede i forbindelse med neste kontrollstasjon, slik at lovendringer kan tre i kraft 1. januar 2018.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti har merket seg usikkerheten i kraftbransjen for elsertifikatprisen etter 2020. Blir det flere sertifikater enn det er behov for i markedet, vil prisen kunne kollapse. Problemet for de som foretar investeringsbeslutningene ville vært betydelig redusert dersom elsertifikatmarkedsordningen var planlagt forlenget eller det var satt en minimumsats for sertifikatprisen.

Dette medlem frykter at risikoen for kollaps i elsertifikatprisen kan hindre gode investeringer i fornybar energi. Dette medlem viser til kollapsen i CO₂-kvoteprisen i EU i 2007, som et eksempel på hva som kan skje med markedsprisen dersom det er

flere kvoter enn det er behov for i et marked. Skal kraftbransjen som står overfor et betydelig antall investeringsbeslutninger i fornybar kraft i årene som kommer sikres større forutsigbarhet, mener dette medlem at det er nødvendig at regjeringen foretar en vurdering av ulike tiltak frem mot neste kontrollstasjon, for å sikre stabilitet i kraftbransjens rammebetingelser for fornybare investeringer.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne mener elsertifikatordningen er et uttrykk for riktige ambisjoner for norsk fornybarproduksjon, men vil peke på at ordningen har store mangler. Hensynet til effektive klimakutt, næringsutvikling, teknologiutvikling og naturvern er ikke godt nok ivarettatt. Ordningen bør derfor ikke videreføres i sin nåværende form etter 2020. Dette medlem mener at det raskest mulig bør etableres et nytt regime for produksjon av fornybar energi. Dette medlem vil derfor fraråde ytterligere utvidelser av ordningen i sin nåværende form i forbindelse med neste kontrollstasjon.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen inkludere verk over 10 MW bygget før 7. september 2009, samt anlegg med økt produksjon som følge av opprustning og utvidelse i eksisterende anlegg (OU-prosjekter) i overgangsordningen for elsertifikater.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i lov om elsertifikater
(første kontrollstasjon)

I

I lov 24. juni 2011 nr. 39 om elsertifikater gjøres følgende endringer:

§ 8 første til fjerde ledd skal lyde:

Departementet skal etter skriftlig søknad fra innehaveren godkjenne produksjonsanlegg som kvalifiserer for rett til elsertifikater. Produksjonsanlegget må:

a) ha hatt byggestart etter 7. september 2009,

- b) være et vannkraftverk med installert effekt *under 10 MW* som hadde byggestart etter 1. januar 2004, eller
- c) varig øke sin energiproduksjon med byggestart etter 7. september 2009.

Produksjonsanlegg som nevnt i *første ledd* bokstav c skal godkjennes for så vidt gjelder økningen i produksjonen som følge av en investering.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om godkjenning av produksjonsanlegg, herunder om *søknadsfrist*, byggestart, anlegg som vesentlig fornyes eller får betydelige endringer i rammebetingelser, og om beregning av og dokumentasjon for økt produksjon.

Produksjonsanlegg som settes i drift etter 31. desember 2021, kvalifiserer ikke for rett til elsertifikater. Produksjonsanlegg som har mottatt statlig investeringsstøtte og som har hatt byggestart etter 7. september 2009, skal bare godkjennes dersom den mottatte investeringsstøtten tilbakebetales innen 30. april 2012. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om tilbakebetaling, herunder om renter.

§ 17 skal lyde:

Den årlige elsertifikatkvoten for den elsertifikatpliktige er et forholdstall oppgitt i følgende tabell:

Beregningsår for elsertifikatkvoten	Elsertifikatkvoten
2015	0,088
2016	0,119
2017	0,137
2018	0,154
2019	0,172
2020	0,197
2021	0,196
2022	0,196
2023	0,195
2024	0,193
2025	0,186
2026	0,174
2027	0,156
2028	0,131
2029	0,109
2030	0,090
2031	0,072
2032	0,054
2033	0,036
2034	0,018
2035	0,009

§ 18 første ledd annet punktum skal lyde:

Elsertifikatpliktens omfang skal avrundes til nærmeste megawatttime, likevel slik at det omfatter minst ett elsertifikat.

§ 18 første ledd tredje punktum oppheves.

§ 18 annet ledd første punktum skal lyde:

Som beregningsrelevant mengde etter første ledd anses leveranser som nevnt i Stortingets vedtak om avgift på elektrisk kraft § 1 slik det lyder for budsjettterminen 2011.

§ 21 første ledd annet og tredje punktum skal lyde:

Avgiften forfaller til betaling tre uker etter at vedtak om avgift er sendt. Av avgift som ikke er oppgjort ved forfall, skal det svares rente med den til enhver tid gjeldende rentesatsen fastsatt i forskrift gitt med hjemmel i forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum, regnet fra forfall og til avgiften blir innbetalt.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 4. juni 2015

Ola Elvestuen

leder

Marit Arnstad

ordfører

